Блись та блись на сонці наша річка, повилась крізь луки запашні. А яка ж тепленька в ній водичка! І пісок м'якесенький на дні.

Поспішає радісно малеча, цвірінчить на березі щодня. Вітерець цілує щічки й плечі і біжить по хвилях навмання.

Поскидали трусики і плаття, пострибали в воду малюки.

Ой і любо ж, весело плескаться у струмочках тихої ріки!

Тут і наша Ясочка голенька. А навколо — рибок табунці! Хоче рибку захопити в жменьку, та ніяк не вдержить у руці...

Всі забули про Юрка малого — він сидить один на бережку.

Бачить — що це дивиться на нього крізь рясну зелену осоку?..

Та страшне, зелене... й просто суне... Та от-от на хлопчика плигне!

Як гукне Юрасик до Ясюні:

— Ясю, Ясю! Глянь, яке страшне!

А Ясюня звіра не злякалась, замахнулась:

— Геть, зелений звір!

Подивилась жаба. Здивувалась. Та й плигнула в воду під кушир.